

Nr 182.

Av herr Eriessou, Carl Eric, m. fl., om återinförande genom postverkets försorg av utbärning av värdepost.

Genom Kungl. Maj:ts preliminärbeslut av den 27 februari 1943 indrogs utbärningen av värdepost i de tre största städerna från och med den 1 augusti samma år, trots de betänkligheter mot förslaget därom, vilka uttalades av såväl generalpoststyrelsen som svenska postmannaförbundet och näringslivets representationer.

Även om denna åtgärd då företogs i statsfinansiellt besparingssyfte, torde kunna diskuteras, huruvida även någon samhällsekonomisk besparing uppstod därigenom. Resultatet blev, att mottagare av värdepost måste sälla sig till de redan förut vid vissa tider långa köerna på postanstalterna, varigenom för allmänheten, stora såväl som små företagare, hantverkare och andra fria näringsutövare, förspilldes mycken dyrbar tid, som eljest skulle kunnat användas för produktiva ändamål.

Men icke bara mottagarna av värdepost ha intresse av att sådan utbäres. Även på postalt håll torde önskas en återgång till utbärning av värdepost. Tidigare kunde brevbärare sätta som ett mål att vinna befordran till värdebrevbärare, vilket förutom hedern att få dylikt uppdrag också medförde förhåttad löneställning. Genom indragningen av värdepostutbärningen berövades brevbärarna denna sporre i sin tjänstgöring. Även med hänsyn till kårens rekryteringssynpunkter torde en återgång till tidigare förhållanden vara av stor betydelse. Postexpeditörerna torde även vara intresserade av förnyad utbärning av värdepost. Genom indragningen därav hava nämligen deras dagskassor vuxit i en sådan omfattning, att kontrollen i redovisningen av kassorna oerhört försvårats.

1943 års ovannämnda beslut har även medfört en nackdel i så måtto, att antalet postförbrytelser undergått en relativt stor ökning. De tidigare värdebrevbärarna kände i stor utsträckning sina kunder i distriktet och visste vem som hade rättighet att utkvittera värdeförsändelser vare sig det var fråga om kontanta pengar eller rekommenderade brev. Nu finnes ej längre denna garanti. Postutbetalningskort komma lätt i händerna på obehöriga, som kunna förfalska och bevittna den rätte mottagarens namn för att utan större svårighet på posten utkvittera beloppet.

De skäl och synpunkter, vilka åberopades 1943 för indragningen av värdepostutbärningen, torde ej heller längre kunna göras gällande. Postverket läm-

nar för övrigt nu en så stor vinst, att den uppgår till ca 60 procent på det i rörelsen nedlagda kapitalet.

Slutligen kan såsom en jämförelse nämnas, att värdeposten utburits i Helsingfors under hela det senaste världskriget trots den där i dåvarande läge oerhörda bristen på civil arbetskraft.

Med anledning av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om att utbärning av värdepost genom postverkets försorg snarast möjligt skall återinföras i de städer, där sådan tidigare förekom.

Stockholm den 23 januari 1946.

Carl Eric Ericsson.

Knut G. Ewerlöf.

E. Wetter.